

364. Ments meg Uram, engem

Eger, 1855.

em C am H7 em /G
em am H7 em

Ments meg U - ram, en - gem az ö - rök ha - lál - tól,

C H7 em/G C am H7 em
am em am H7 em

A - ma ret - te - ne - tes na - pon min - den baj - tól!

G am D D7 G
G D D7 G

Mi - dőn az ég és föld meg fog - nak in - dul - ni

C H7 em/G C A H7 em
am em am H7 em

S el - jössz a vi - lá - got lán - gok - ban í - tél - ni.

2. Reszket minden tagom, borzadok és félek, Én, e földön küzdő szegény bűnös lélek;
G D D7 G am em am H7 em
Ama napon engem ítéletre vonnak, Midőn az ég és föld egyben megindulnak.

3. Haragnak napja az, kínok, ínség napja, Nagy nap, mely a bűnöst gyötri, szorongatja,
G D D7 G am em am H7 em
Midőn te, ki mindig éltél és fogsz élni, Eljössz a világot lángokban ítélni.

4. Örök nyugodalmat adj, ó Uram, nekünk, Örök világosság fényeskedjék nekünk,
G D D7 G am em am H7 em
Hogy trónusod körül mi udvart állhassunk, S téged, boldogítót, örökké áldhassunk.

5. Ments meg, Uram, engem az örök haláltól, Ama rettenetes napon minden bajtól,
G D D7 G am em am H7 em
Midőn az ég és föld meg fognak indulni S eljössz a világot lángokban ítélni.

A „Libera me Domine” után, 1885.

